

עניין: ליהודים היתה אורה ושמחה וששון ויקר

רבי צדוק הכהן – ישראל קדושים אות ח'

[כב] ואמרו ז"ל מגילה [טז, ב] אורה זו תורה הוא קדושת ישראל שמצד השורש, ושמחה זו יום טוב הקדושה שמצד הזמנים. ואף שעיקרם שבת דקבוע וקיימא, עיקר קדושתו הנקבע בלכות בני ישראל הוא כאשר מכנסת הקדושה גם בימי המעשה, שמזה הוא קדושת ששת ימי יום טוב דישראל מקדשי, שמהם הוא המשכת הקדושה שפעלו בימי המעשה. וכמו שקבלתי המן בקטרוגו אמר שבת היום פסח היום, זכר גם פסח ראש המועדות וכוונתו לכולם. וששון זו מילה בקדושת הברית. ויקר אלו תפילין, נראה שהוא הכולל לכל שלוש קדושות הנזכרות ועולה על גביהם.

[כג] על דרך שאמרו שלושה כתרים הם, תורה כהונה ומלכות, וכתר שם טוב עולה על גביהם (במד"ר ד, יג). והשלושה כתרים הם שלוש קדושות הנזכרות. תורה שבהשתדלות עצמו. וכהונה הוא הקדושה שמאבותיו כמו כל זרע והשלימות הוא הקדושה שהש"י מקדש ואינו ביד אדם כלל, וכמו שנאמר לך ה' וגו' לכל לראש, ואמרו [ברכות נח, סע"א] אפילו ריש גרגיתא משמיא מנו. וכל ישראל בני מלכים וראוים לאותו אצטלא (שבת קכח, א), וכמו שדרשו כי תשא את ראש וגו', שכל אחד יש לו נשיאות ראש בפני עצמו במה שהוא מנושא ומדוגל בו מכל ישראל שאין אחר בדומה לו. ודבר זה מצד הקדושה שמלמעלה המושפעת לכל אחד בפרט, שבדבר זה כל אחד מיוחד בחלקו כפי הקדושה השייך לשורשו, שבאותו פרט יש לו נשיאות ראש. דעל זה אמרו (אבות ד,

רבי צדוק הכהן – פרי צדיק פורים ז

[ז] ליהודים היתה אורה ושמחה וששון ויקר וא' (מגילה טז ז:) אורה זו תורה שמחה זה יו"ט ששון זו מילה ויקר אלו תפילין. הענין דישראל מקודשים בשלש קדושות הכתוב והתקדשותם והינם קדושים כי קדוש אני והייט קדושת ישראל מלך עלמם מהתעדל'ת וזהו שג' והתקדשותם. וקדושת האבות שנקנה בהם מלך שורש קדושת האבות עז"כ והייטם קדושים היות הקדושה מהשורש. כי קדוש אני הוא הקדושה דלעילא מלך השי"ת. ועל ג' קדושות אלו מרמזים הג' אותות שישראל מיוחדים בהם. תורה הוא מלך התעדל'ת והוא רק לישראל דעכו"ם העוסק בתורה חייב (כמ"ס סנהדרין נט.). ומלות מילה היא הקדושה שנשרט מהאבות ואין שייכות לה רק ישראל דמולו עכו"ם דינס כערלים משא"כ ישראל אף ערל בכלל מהול הוא (כמ"ס נדרים לא:) וקדושת שבת היא מלך קדושה דלעילא דקביעא וקיימא מהשי"ת כש"כ לדעת כי אני ה' מקדשכם והוא ג"כ מיוחד לישראל כש"כ ביני ובין בניי אות היא לעולם ועכו"ם ששבת חייב (כמ"ס סנהדרין נח:) ועמלק ידוע שהוא

אמרנו שהמכוון שקטרג על ישראל למעלה ואחר ישנו מן המלות (כמ"ס מגילה יג:) ורבנן ג"כ עם א' הן והיינו שקטרג על קדושת ישראל מלך עלמם ע"י התורה ומלות ואמר דכולם אף הת"ח ישנו מן התורה ומלות. וגם על קדושת הזמן דישראל מקדשי לה אמר דמפקי לכלילא שחא צשה"י פה"י (כמ"ס ט"ז) והיה ג"כ המכוון שלו לקטרג למעלה כמו שדרש על מה שאמר ואת דתי המלך אינס עושים ובכ"מ שחא' המלך סתם המלך סתם דא קב"ה. והיינו שקטרג הזמן ואת דתי המלך אינס. עושים שאין כונתם לש"ש בשמחת המועדים רק כונתם להנאת גופם כי הם מוכנים לזה כל ימי השנה. ועל הקדושה מלך השי"ת אמר אותו שחא' בו ה' אחד ישן לו משמו (כמ"ס במ"ר ע"פ ישנו עם אחד). אמנם השי"ת בוחן העלמות לב שבחמת ישראל מקדשים בכל הג' קדושות הג"ל. וע"כ לאחר התגלות

